

Předběžné otázky

— Má být čl. 27 odst. 4 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat ⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že nezakazuje vybírat od podnikatele za činnosti uvedené v příloze IV oddílu A tohoto nařízení poplatky ve výši minimální sazby stanovené v příloze IV oddílu B tohoto nařízení i tehdy, jestliže náklady vynaložené příslušnými orgány ve vztahu k výdajům uvedeným v příloze VI tohoto nařízení, jsou nižší než tyto minimální sazby?

— Je členský stát za podmínek uvedených v předcházející otázce oprávněn stanovit za činností uvedené v příloze IV oddílu A nařízení poplatky, které jsou nižší než minimální sazby uvedené v příloze IV oddílu B tohoto nařízení, jestliže jsou náklady, které příslušné orgány vynaložily v souvislosti s výdaji podle přílohy VI nařízení, nižší než tyto minimální sazby, aniž by byly splněny předpoklady stanovené v čl. 27 odst. 6 nařízení?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 165, s. 1; Zvl. vyd. 03/45, s. 200.

Žaloba podaná dne 17. prosince 2009 — Evropská komise v. Estonská republika**(Věc C-527/09)**

(2010/C 63/43)

*Jednací jazyk: estonština***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: G. Braun a E. Randvere)

Žalovaná: Estonská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že nepřijetím veškerých právních a správních předpisů nezbytných k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES ze dne 17. května 2006 o povinném auditu ročních a konsolidovaných účetních závěrek, o změně směrnice Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS a o zrušení směrnice Rady 84/253/EHS ⁽¹⁾, nebo v každém případě jejich nesdělením Komisi nesplnila Estonská republika povinnosti, které pro ni vyplývají z uvedené směrnice;

— uložit Estonské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro provedení směrnice do vnitrostátního právního řádu uplynula dne 29. června 2008.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 157, s. 87.

Žaloba podaná dne 17. prosince 2009 — Evropská komise v. Estonská republika**(Věc C-528/09)**

(2010/C 63/44)

*Jednací jazyk: estonština***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: A. Marghelis a K. Saaremäel-Stoilov)

Žalovaná: Estonská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Estonská republika tím, že do vnitrostátního práva řádně neprovedla ustanovení čl. 3 písm. i) bodu iii), čl. 8 odst. 2 třetího pododstavce a čl. 8 odst. 3 druhého pododstavce směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/96/ES ze dne 27. ledna 2003 o odpadních elektrických a elektronických zařízeních ⁽¹⁾, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice;

— uložit Estonské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/96/ES ze dne 27. ledna 2003 upravuje nakládání s odpadními elektrickými a elektronickými zařízeními. Po analýze opatření, kterými byla tato směrnice provedena do estonského práva, má Komise za to, že Estonská republika řádně neprovedla ustanovení čl. 3 písm. i) bodu iii), čl. 8 odst. 2 třetího pododstavce a čl. 8 odst. 3 druhého pododstavce.

Článek 3 písm. i) bod iii) definuje výrobce elektrických a elektronických zařízení. Estonské právní předpisy o odpadních elektrických a elektronických zařízeních obsahují dvě různé definice výrobce, a ztěžují tím pochopení a uplatnění předpisů o nakládání s těmito odpadními zařízeními.

Článek 8 odst. 2 třetí pododstavec směrnice stanoví, že náklady na sběr, zpracování a environmentálně šetrné odstraňování nesmějí být kupujícím při prodeji nových výrobků sdělovány odděleně. Tento požadavek Estonská republika neprovedla do vnitrostátního práva.

Článek 8 odst. 3 druhý pododstavec směrnice stanoví povinnost členských států zajistit, aby po přechodné období osmi let po vstupu této směrnice v platnost bylo výrobcům povoleno informovat kupující při prodeji nových výrobků o nákladech na sběr, zpracování a environmentálně šetrné odstraňování, přičemž uvedené náklady nesmějí převýšit náklady skutečně vzniklé. Estonsko tuto povinnost ve svém právu neprovedlo.

Estonská republika s uvedenými výtkami souhlasila a ve své odpovědi na odůvodněné stanovisko Komise přislíbila, že rozpor s čl. 3 písm. i) bodem iii), čl. 8 odst. 2 třetím pododstavcem a čl. 8 odst. 3 druhým pododstavcem odstraní novelou zákona o odpadech. Vzhledem k tomu, že Estonská republika podle informací Komise slíbenou novelu odpadového zákona doposud nevydala, nebo Komisi o jejím vydání neinformovala, Estonská republika doposud řádně neprovedla čl. 3 písm. i) bod iii), čl. 8 odst. 2 třetí pododstavec a čl. 8 odst. 3 druhý pododstavec do svého vnitrostátního práva, a nesplnila tím povinnosti, které pro ni vyplývají z uvedené směrnice.

(¹) Úř. věst. L 37, s. 24; Zvl. vyd. 15/07, s. 359.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu (Polská republika) dne 18. prosince 2009 — Inter-Mark Group Sp. z o.o., Sp. komandytowa v. Minister Finansów

(Věc C-530/09)

(2010/C 63/45)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Inter-Mark Group Sp. z o.o., Sp. komandytowa

Žalovaný: Minister Finansów

Předběžné otázky

a) Je třeba ustanovení čl. 52 písm. a) směrnice Rady 2006/112/ES (¹) vykládat v tom smyslu, že služby spočívající v časově ohraničeném poskytování výstavních a veletržních stánků zákazníkům, kteří představují svou nabídku na veletržích a výstavách se považují za služby vedlejší k činnostem organizátorů veletrhů a výstav uvedených v těchto ustanoveních, tj. k některé z činností v oblasti kulturní, umělecké, sportovní, vědecké, vzdělávací, zábavní nebo podobné činnosti, jež jsou zdaněny v místě, kde jsou skutečně vykonány,

b) nebo je třeba vycházet z toho, že se jedná o reklamní služby, které jsou podle čl. 56 odst. 1 písm. b) směrnice 2006/112 zdaněny v místě, kde má příjemce stálé sídlo své ekonomické činnosti nebo stálou provozovnu, pro kterou je služba poskytnuta, a nemá-li takové sídlo či stálou provozovnu, místo, kde má bydliště, nebo místo, kde se obvykle zdržuje,

— jestliže se tyto služby týkají časově ohraničeného poskytování stánků zákazníkům, kteří představují svou nabídku na veletržích a výstavách, jemuž obvykle předchází zhotovení projektu stánku a jeho vizualizace, popřípadě také doprava součástí stánku a jejich montáž na místě organizování veletrhu či výstavy, a zákazníci poskytovatele, kteří vystavují své zboží nebo prezentují své služby, odvádějí organizátorovi příslušné akce zvláštní úplatu za pouhou možnost zúčastnit se veletrhu či výstavy, která zahrnuje zejména náklady na rozvody, veletržní infrastrukturu, mediální službu atd.,

každý vystavovatel je sám zodpovědný za vybavení a instalaci vlastního stánku, a využívá tedy zmíněných služeb, které vyžadují výklad

organizátoři veletrhů a výstav vybírají od návštěvníků za přístup zvláštní vstupné, které připadne organizátorovi a nikoli poskytovateli služeb?

(¹) Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1).